

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 247/2014-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť I. P., zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Zeleňákom, Advokátska kancelária, Letná 47, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 357/2010 (predtým Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 15 Nc 58/00) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. decembra 2013 doručená sťažnosť I. P., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 357/2010 (predtým sp. zn. 15 Nc 58/00; ďalej aj „napadnuté konanie“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 17. mája 2000 podal žalobu na bývalý Okresný súd v Pezinku. Predmetom žaloby zo strany sťažovateľa, ako žalobcu proti žalovanému – Okresný úrad Pezinok – bola žaloba o povinnosť doručiť uznesenie vydané v roku 1999 týkajúce sa p. č. 5237/1 a vložky p. k. v. č. 2172.

Sťažovateľ ďalej uviedol:

„Od doručenia žaloby na súd, t. j. od 17. 05. 2000 až do 17. 12. 2010 sťažovateľ nemal žiadnu vedomosť o tom, že by miestne a vecne príslušný súd bol vo veci konal.

Sťažovateľovi je známe, že medzitým došlo ex offio k zrušeniu pôvodného Okresného súdu Pezinok a k prechodu agendy k 1. 1. 2005 Okresný súd Bratislava III. a následne k 1. 1. 2008 k prechodu súdnictva na novozriadený Okresný súd v Pezinku, v zmysle inštrukcie MS SR č. 12460/2007-130 zo dňa 6. 12. 2007.

Až dňa 29. 12. 2010 obdržal sťažovateľ z Okresného súdu Pezinok uznesenie č. 8 C 357/2010-10... zo 17. 12. 2010, ktorým ho súd vyzval, aby opravil /doplnil/ svoje podanie zo dňa 5. 5. 2000. Toto podanie eviduje sťažovateľ, ako prvý úkon súdu od doručenia žaloby na súd.

Sťažovateľ v súdom stanovenom termíne, listom zo dňa 03. 01. 2011 doplnil svoje podanie z 5. 5. 2000...

Podaním zo dňa 02. 02. 2011 sťažovateľ predložil k rukám predsedu Okresného súdu Pezinok, sťažnosť na postup súdu podľa § 62 a nasled. zák. č. 757/2004 Z. z. z dôvodu, že podľa jemu dostupných informácií súd nekonal vo veci od podania žaloby na súd až do 17. 12. 2010.

Dňa 21. 3. 2011 obdržal sťažovateľ z Okresného súdu Pezinok odpoveď na sťažnosti na prietahy vo viacerých konaniach, okrem iného aj v konaní č. 8 C 857/2010 pod č. Spr. 2011/2011 zo dňa 01. 03. 2011...

Sťažovateľ následne obdržal z Okresného súdu Pezinok uznesenie č. 8 C 357/2010-25... /pôvodne č. k. 15 Nc 58/00/ zo dňa 25. 02. 2011, ktorým ho súd opäť vyzval na opravu a doplnenie podania zo dňa 5. 5. 2000 v spojení s podaním zo dňa 03. 01. 2011.

Sťažovateľ v súdom stanovenom termíne, listom zo dňa 15. 03. 2011 doplnil svoje podania...

Na sťažnosť sťažovateľa z 26. 04. 2011 reagoval Okresný súd Pezinok listom predsedu zn. Spr. 2011/2011 z 20. 05. 2011, ktorým vyhodnotil sťažnosť ako nedôvodnú...

Dňa 20. 08. 2011 sťažovateľ obdržal z Okresného súdu Pezinok uznesenie č. 8C/357/2010-62... /pôvodne č. k. 15 Nc 58/00/ zo dňa 28. 07. 2011, ktorým ho súd vyzval na opravu /doplnenie/ podania zo dňa 5. 5. 2000 v spojení s podaniami zo dňa 03. 01. 2011 a 15. 03. 2011.

Sťažovateľ v súdom stanovenom termíne, listom zo dňa 28. 08. 2011 svoje podania opäť doplnil...

Dňa 14. 11. 2011 obdržal sťažovateľ z Okresného súdu Pezinok predvolanie zo 07. 11. 2011, na pojednávanie vytýčené na deň 08. 12. 2011. Listom zo dňa 28. 11. 2011 sťažovateľ svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu liečebného pobytu v Bardejove...

Dňa 8. decembra 2012 Okresný súd Pezinok vydal Rozsudok č. k. 8 C 357/2010-79..., ktorým súd návrh sťažovateľa o náhradu škody zamietol. Súd konal v neprítomnosti sťažovateľa ako žalobcu hoci ten svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal o vytýčenie nového termínu pojednávania.

Proti rozsudku Okresného súdu v Pezinku z 8. decembra 2011 sťažovateľ podal odvolanie dňa 20. 1. 2012...

Sťažovateľ podal listom na predsedu Okresného súdu v Pezinku sťažnosť zo dňa 8. 11. 2012, ktorou požiadal o zistenie či neboli spôsobené prieťahy v konaní, alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania. Zároveň žiadal o preverenie a o podanie informácie, z akého dôvodu sa na Okresnom súde Pezinok pod rovnakým číslom konania vedú dva rôzne spory medzi rovnakými účastníkmi konania...

Na túto sťažnosť zákonný súd sťažovateľovi vôbec neodpovedal.

Následne podaním z 27. 09. 2013 sťažovateľ opakovane predložil sťažnosť k rukám predsedu Okresného súdu Pezinok podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z., ktorou požiadal predsedu Okresného súdu Pezinok o vybavenie jeho sťažnosti s dôrazom na zistenie, či v danej veci neboli spôsobené prieťahy v konaní, alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania...

Sťažovateľ konštatuje, že Okresný súd Pezinok na jeho sťažnosť tento krát odpovedal v zákonom stanovenej lehote podaním z 22. 10. 2013 pod spis. zn. Spr. 2116/2013...

Uvedeným podaním Okresný súd Pezinok oznámil sťažovateľovi, že jeho sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú, s čím sa sťažovateľ nestotožňuje z nasledovných dôvodov.

Právna vec do dnešného dňa podľa vedomosti sťažovateľa, nie je právoplatne skončená, hoci od podania žaloby uplynulo viac ako 13 kalendárnych rokov.

Za podstatné porušenie svojich práv považuje sťažovateľ nečinnosť pôvodného Okresného súdu v Pezinku od podania jeho žaloby zo dňa 5. 5. 2000 na súd do 17. 10. 2010, kedy ho prvý krát vyzval súd na opravu a doplnenie jeho podania z 5. 5. 2000.

Sťažovateľ zastáva názor, že nečinnosťou pôvodného Okresného súdu v Pezinku od 17. 05. 2000 do 31. 12. 2004, kedy vec mala prejsť na Okresný súd Bratislava III, nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III od 01. 01. 2005 do 31. 12. 2007, ako aj nečinnosťou Okresného súdu Pezinok od 01. 01. 2008 až do 17. 12. 2010, kedy súd od 17. 05. 2000 urobil prvý úkon vôbec, v tomto konaní, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, upraveného v článku 48 odsek 2/ Ústavy SR a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, upravené v článku 6 odsek 1/ Dohovoru o úprave ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľ hodnotí ako čiastočnú nečinnosť Okresného súdu v Pezinku aj po 17. 12. 2010 do vydania rozhodnutia vo veci samej, vzhľadom na spôsob akým súd opakovane vyzýval sťažovateľa na doplnenie jeho žaloby z 5. 5. 2000, hoci všetky tie úkony mohol urobiť naraz, keby postupoval podľa platných právnych predpisov /najmä § 114 O. s. p./.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo I. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v článku 48 odsek 2/ Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní č. 8 C 357/2010 pôvodne vedenom pod č. k. 15 Nc 29/2000/, napadnutom žalobou zo dňa 5. 5. 2000, doručenou bývalému Okresnému súdu Pezinok dňa 17. 05. 2000 porušené bolo.

2. I. P. priznáva finančné zadostučinenie 13.000 eur /slovom: Trinásť tisíc Eur/, ktoré mu Okresný súd Bratislava III a Okresný súd Pezinok je povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. I. P. priznáva úhradu trov konania vo výške 328 Eur, ktorú sumu Okresný súd Bratislava III a Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť na účet advokáta JUDr. Vladimíra Zelenáka, do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia...“

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a z obsahu na vec sa vzťahujúceho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného pod sp. zn. 8 C 357/2010 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 15 Nc 29/2000):

Dňa 17. mája 2000 bola okresnému súdu doručená žaloba. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 15 Nc 58/00.

Dňa 28. decembra 2002 úprava kancelárie: predložiť vec predsedovi Okresného súdu Pezinok. Vec dať do registra „S“.

Dňa 19. septembra 2003 nesúhlas s pridelením do registra „S“.

(K 1. máju 2005 zanikol Okresný súd Pezinok. Vec bola z toho titulu zaslaná na rozhodovanie Okresnému súdu Bratislava III.)

Od 1. januára 2008 bol Okresný súd Pezinok opäť zriadený. Z Okresného súdu Bratislava III bola vec opäť postúpená Okresnému súdu Pezinok.

Dňa 8. decembra 2010 potvrdenie Okresného súdu Pezinok: Vec bola pridelená JUDr. K. a zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 357/2010.

Dňa 17. decembra 2010 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby „opravil svoje podanie doručené súdu 17. mája 2000“, pretože jeho podanie je neúplné.

Dňa 7. januára 2011 sťažovateľ doplnil žalobu.

Dňa 7. februára 2011 sťažovateľ doručil sťažnosť na prieskumy v konaní.

Dňa 25. februára 2011 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 357/2010 vyzval sťažovateľa na opravu a doplnenie žaloby.

Dňa 17. marca 2011 sťažovateľ reagoval na výzvu okresného súdu.

Dňa 20. mája 2011 okresný súd požiadal Obvodný úrad v Senci (ďalej len „obvodný úrad“) o zaslanie spisového materiálu sp. zn. OÚP/2004/23-1/JD.

Dňa 27. mája 2011 obvodný úrad požiadal okresný súd o doplnenie údajov (o. i. údaje účastníka konania, ktorého sa rozhodnutie týka).

Dňa 27. júna 2011 okresný súd zaslal obvodnému úradu žiadané údaje.

Dňa 12. júla 2011 Obvodný úrad v Senci zaslal okresnému súdu na vedomie, že jeho žiadosť postúpil Obvodnému pozemkovému úradu v Senci (ďalej aj „obvodný pozemkový úrad“).

Dňa 20. júla 2011 obvodný pozemkový úrad zaslal žiadané doklady.

Dňa 28. júla 2011 okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu (sťažovateľ prevzal výzvu 20. augusta 2011).

Dňa 2. septembra 2011 sťažovateľ reagoval na výzvu.

Dňa 23. novembra 2011 Obvodný pozemkový úrad v Senci doručil vyjadrenie k žalobe a súčasne oznámil, že sa pojednávania nariadeného na 8. december 2011 nezúčastní.

Dňa 7. decembra 2011 sťažovateľ oznámil, že až do 21. decembra 2011 je na liečebnom pobyte v Bardejove. Ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 8. december 2011.

Dňa 8. decembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Bol vyhlásený rozsudok. Okresný súd návrh sťažovateľa zamietol.

Dňa 24. januára 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa.

Dňa 20. februára 2012 okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie sa k odvolaniu v lehote 10 dní.

Dňa 2. marca 2012 obvodný pozemkový úrad doručil vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 7. marca 2012 bol spis zaslaný Krajskému súdu (ďalej len „krajský súd“) v Bratislave, kde bol zaevidovaný pod sp. zn. 14 Co 111/2012.

Dňa 30. septembra 2013 konajúci sudca upravil kanceláriu krajského súdu, aby na úradnej tabuli súdu oznámila, že vo veci bude vyhlásený rozsudok 22. októbra 2013.

Dňa 2. októbra 2013 sťažovateľ doručil okresnému súdu sťažnosť na postup súdu podľa § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Dňa 2. októbra 2013 úradný záznam: „*nakoľko predmetný spis 8 C 357/2010 sa v súčasnosti nachádza na Krajskom súde v Bratislave, zákonnej sudkyni bude predložený na vybavenie až po vrátení spisu z Krajského súdu*“.

Dňa 22. októbra 2013 bola spísaná zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudkom pred odvolacím súdom. Krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Účastníci neboli prítomní.

Dňa 14. novembra 2013 bol spis doručený okresnému súdu s rozsudkom č. k. 14 Co 111/2012-93 z 22. októbra 2013 (sťažovateľovi bol rozsudok doručený 11. januára 2014).

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 357/2010 (predtým sp. zn. 15 Nc 58/00).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

1. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľa vyplýva, že napadnuté konanie bolo na okresnom súde skončené rozsudkom sp. zn. 8 C 357/2010 z 8. decembra 2012. Podľa zistenia ústavného súdu bolo napadnuté konanie na krajskom súde skončené rozsudkom č. k. 14 Co 111/2012-93 z 22. októbra 2013.

Sťažovateľ sa napriek tomu na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až podaním z 18. decembra 2013 (ústavnému súdu bolo doručené 18. decembra 2013), t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na súde, ktorý sťažovateľ označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorú ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, ústavný súd odmietol jeho sťažnosť v predmetnej veci pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014